

JUAN SAN MARTIN'eri

Eskutitzen asieran jartzea oitura den bezela, ez dizut nik zuri jarriko ez Jaun eta ez Lagun, orrelakorik ez zerala garbi agertzen bai zenun azkeneko EGAN'eko alean (1982 1-6, 16'garrengo orrian).

An, eta Madrid'eko Aguilar'en argitaratutako «Poesia Hispánica 1968» dala ta, gezur aundi bat ontzaz artzen dezu, eta orretaz, gezur aundi bat esaten dezu.

Ez noa ni dudan jartzera zuri Gabriel Arestik idazi izantakoa. Eta ez nijoa itz bat bakarrik ere esatera illtakoentzat. Berak jakingo zuan zer esaten zuan orduan, eta nai zituen iritziak artzeko —naiz ta gezurrezkoak izan— bere eskubidean zegoen.

Bañan eroen-eroenak ere ba daki, gauz bat izaten dala «ustea» (eta orrek erdia beintzat «ustela» izaten duala) eta beste oso desberdiña, izatea. Ez nintzan ,ez, ibilli ni, iñungo «ate paltsoetik». Bear ba da, ortik ibilli ziñatenak zeok izango ziñazten. «Ate paltsoetik» ibilli gabe, ate asko ikusi izan ditut nere aurrean zabal-zabalik erekiak, eta batzuetan aurrera egin det, eta bestetan berriz, ez. Ori, nolako aldarteana nuan orduan, edo ba-leike zeñ edo nor ate-atzean ikusten nualako.

Aguilar'ko liburu orren argitaratzea zala ta dei asko izan nitun —ez zuengandik, noski— eta egia esan bear ba det nai-ko beartuta bidali nuan bidali nuana. Neri ezagutzen didan edozeñiek ba daki ez naula bururik nasten nere idazlanak argitaratzeko presak —beste askori gertatzen zaion ez bezela— eta

ara ere ez nuen bidaliko ainbeste eta ainbeste dei eta eskeintz egin ez ba zidaten. Ori «ate paltsotik» joatea ba da, nungo ate zikiñetatik ez ote zerate pasa zuek? Nik ez dut iñungo «ate paltsotik» ibilli bear izan; geienak, leen esan duten bezela, erekiak ikusi ditut eta deika bere ingurutik, eta iñoiz itxia zegoen batera joan bear izan ba det, tokatzen dan moduan, errespetu guziarekin jo izan det aldaba.

Ori bai, ez nuen jakin zuen baimena eskatu bearrean negola, or, nere idazlan ori argitaratzeko. Nere ustez, antoloji edo poema-xorta oien bereixlea L. Jimenez Martos zen, eta nik liburua argitaratua ikusi nuan arte ez nuan jakin zeintsu nituen aldamenean, sekulan orrelako galderik egiteko oiturik ez bai det izan. Jakin izan ba nu, zeñiek daki ezezko garratzagoa ez nuan emango, orrelako inguru-lagunak izatea ez bai zidan pozkida izugarririk emango, naiz ta zuk uste izan zure inguruan jartzea oso gauz amesgarria izan bearko duala.

Ez noa geiegi luzatzera, ez det zurekin denbora askorik galdu nai ta. Bakar-bakarra esan nai nizun, «ate paltsotik» ibiltzen dana zu izango zerala eta petralkeriak esaten dituana ere bai; nik zer-egin egokiagorik billatzen dut. Pozoi-ontzi ttiki bat besterik ez ba zera jakingo dezu noski nun ustu bear dituzun zure ur-zikiñ oiek iñor maxiatzera etorri gabe.

Eta jakin nai ba dezu zer agertu dezun zure idazlan orrekin, nik esango dizut orain. Zu eta zu bezelako batzuk jauntxo ibilli nai izan dezutela gure literaturako bide-ergel oietan, eta danok zueri erreberentziya egitea nai izan dezutela. Orrengatik artu zenuten miñ, ikusten dutenez, nere izena eta idaz-lana an ikusi zenutenean. Eta nola «paltsikia» zure barrenean zeramazun, andik gutxira, jende guztien aurrean, Donostiko Kultura Aretoan, nere poema ura, Aguilar'en liburu ortan argitaratutakoa, goratzen zenun zuk.

SANTIAGO AIZARNA